

Annukka Honkanen

Liian kylmää kyyneleille

Sairas elämä

Kuin sysimusta talvitaivas
minun mieleni on;
ilman valkeutta Jeesuksen
maan päällä niin lohduton.

Ota henkeni Herra,
vie ikuisuuteen,
maailman kärsimyksistä
armoon lumen valkoiseen.

Sydämeni sysimusta

Sydämeni sysimusta
kaipaa hellää kosketusta,
valon pilkahdusta elämään.
Ilman sitä pimeyteeni jään.

Kaativat dominopaliat

Masentuneen aamut kaativat omaan toivottomuuteensa kuin dominopaliat.

Syys saapuu sateineen

Syys saapuu sateineen.

Kylmä tuuli kantaa muutokseen.

Toivo lakastuu kuin kukat.

Kiitos

Jäin vangiksi varjomaailmaan.
En harhoistani herännyt.
Ja silti ystävä olla saan
sinulle juuri nyt.

Kun ajatus hajoaa

Harmaisiin aamuihin ajatukseni vajoaa.
Keskellä kaiken mieleni hajoaa.

Maaninen henkilö

Kun olet kiivennyt yli muurien
ja murtanut padot vesien suurien
ja kasvanut kuin jättiläinen,
olet mielestäni häilyväinen.

Onneton

Onko kaikki täällä turhaa?

Mietin jo itsemurhaa.

Kyynleitäni kukaan ei onneksi nää.

Kun itken itseni uneen, ne kääntää päät.

Pakkasta kesäsäällä

Olen yksinäinen orvokki
aurinkoisen kesannon,
jonka sisimmässä
silti talven viima on.

Puut ja pilvet nojaavat
toisiinsa nyt ain`.
Niitä kohti alhaalta
nyt katson niitä vain.

Kuutamolla

Loista, kuu, sairaan kuu.
Loista päälle yön lapsen,
halki mielen hallaisen.

Kirja kertoo mielenterveyshäiriöistä, kuten dissosiaatiosta, masennuksesta ja psykoosista runomuodossa. Osa runoista sisältää kirjailijan omakohtaisia kokemuksia.

